

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๖

นายกสงสารคนจน

(กราบเรียนปรีกษาครับ คือทางอเมริกาเขาประกาศให้ลูกศิษย์ที่จะส่งเงินบริจาคมาให้หลวงตาที่อุดร ปรากฏว่าทางธนาคารเขาเรียกเก็บฉบับละ ๑๐ ดอลลาร์เป็นอย่างต่ำ บางธนาคารก็ ๓๐ ดอลลาร์ เขาก็เรียนปรีกษาว่า อยากจะให้เข้าไปในมูลนิธิวัดป่าบ้านตาด ที่อเมริกาครับ แล้วเขาจะรวบรวมส่งมาทีเดียวเลย เขาเห็นว่าเอาเข้ามูลนิธิจะดีกว่า แต่ยังไม่แน่ใจว่าหลวงตาจะมีความเห็นอย่างไร หลวงตาตอบออกทางอินเตอร์เน็ตเลยครับ เขารอฟังอยู่) เอ้า อ่านไป เขาถามมาก็ข้อๆ แล้วสรุปตอบทีเดียวเลย

(วันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๖ กรุณากราบเรียนหลวงตาได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้ประกาศรับบริจาคในสหรัฐอเมริกาผ่านมูลนิธิวัดป่าบ้านตาดในสหรัฐอเมริกา เดิมประกาศให้เขียนเช็คส่งจ่ายหลวงตาส่งมาโดยตรงที่วัดป่าบ้านตาด เมื่อหลวงตาประกาศให้มูลนิธิเริ่มทำงานได้แล้ว ก็ได้เพิ่มเติมให้บริจาคผ่านมูลนิธิ เป็นวิธีที่สอง แต่บางคนเคยส่งเป็นประจำอยู่ก็ส่งมาเป็นรายๆ ก็โดนหักอย่างที่กราบเรียนไปแล้วครับ) อันนี้อันหนึ่ง ที่เขาส่งมาตามอัยยาศัยของเขาก็ให้เป็นไปตามเดิม (ตามเดิมก็โดนหัก ๑๐ เหรียญ) หักเขาก็หักมานานแล้วแหละ เขาส่งมาธรรมดาคือมาหาเราตั้งแต่ไหนแต่ไรมาเรื่อยๆ อันนี้จะไปหักเข้าไปนั้นก็ไม่ใช่เหมาะนะ ก็ปล่อยให้ไปตามนั้นเลย ถ้าเป็นใหม่ก็ให้เข้ามูลนิธิไปเลย (แล้วแต่อัยยาศัยลูกศิษย์ก็ได้ครับ แต่เขาเห็นว่าถ้าได้เข้ามูลนิธิจะไม่โดนหัก ๑๐ เหรียญ)

เอาอย่างนี้เสียดีกว่า เราก็ทำประโยชน์ให้โลก คนนั้นแบ่งนั้น คนนี้แบ่งนี้ คนละเล็กละน้อยไปก็ให้ได้ด้วยกัน เอาเข้าไม่เข้าก็ช่างเถอะ อ้าว ก็เราคิดไปทุกแง่ทุกมุมนี้นะ ไม่ได้หวังแต่จะเอาทำเดียว เอานี้เอาเพื่ออะไร เอาเพื่อโลก อันนั้นเป็นอะไรๆ เอาเฉลี่ยกัน (ลูกศิษย์มีความเห็นว่า ไม่บังคับ แต่ถ้าจะบริจาค ๑๐ ดอลลาร์ ๒๐ ดอลลาร์ก็ให้เข้ามูลนิธิเสียดีกว่า ถ้าเป็นร้อยสองร้อยก็แล้วแต่อัยยาศัย) มันขัดอยู่นั้นละ ไม่สะดวก เอ้า จะเข้ามูลนิธิก็เข้าเสีย เราขี้เกียจยุ่ง เท่านั้นละนะ เพราะยังงั้นมันก็มาที่นี้ เอาเข้ามูลนิธิเสียนะ แล้วจะตอบว่ายังไง (หลวงตาก็ว่าเอาเข้ามูลนิธิอย่างเดียว แล้วมันก็มาหาหลวงตาเองครับ) เออ เอาเข้ามูลนิธิอย่างเดียว แล้วมันก็มาหาหลวงตาเองนั่นแหละ ก็เราทำเพื่อโลก ไม่มีอะไรสำหรับเรานะ การพิจารณานี้ก็เพื่อความเหมาะสมๆ เท่านั้น เข้าใจแล้วนะ เอาเท่านั้นแหละ

เราก็ไม่เคยคิดนะ เขาคิดอะไรที่ธนาคารเขาส่งเช็คมา เราก็พึ่งทราบเดี๋ยวนี้ว่าเขาหักเอาอะไรๆ เขากหักหรือไม่หักตามธรรมดาเราก็ไม่มีอะไร แต่เราไม่ทราบก็บอกไม่ทราบ ที่เขาส่งเช็คมาตั้งแต่เดิมตั้งแต่ก่อนช่วยชาติ เขาส่งมาตั้งแต่เดิมอยู่แล้ว เราก็ไม่สนใจ รับมาเราก็เอาเข้าธนาคาร เขากหักผ่านทางโน้นมา หรือเขาจะหักเอาเข้าทางนี้ก็แล้วแต่เขา เหลือเท่าไรเราค่อยเอา มีเท่านั้น หมดยุติแล้วนะ (ครับผม)

การทำประโยชน์เพื่อชาติบ้านเมืองคราวนี้ ทางด้านบ้านเมืองก็รู้สึกว่าร่าเริงดีงาม ยิ้มแย้มแจ่มใสทั่วประเทศไทยเราสำหรับผู้รักชาติบ้านเมืองของตัวเอง ผู้ที่จะเป็นเปรตเป็นผีกินตับกินปอดบ้านเมืองและประชาชน อันนั้นเราไม่นับเข้าบัญชีนี้แน่ แต่สำหรับผู้รักชาติบ้านเมืองมีความยินดีเสมอหน้ากันไปทุกแห่งทุกหน ชมเชยทางบ้านเมืองเขาก็ชมเชย ถึงขนาดเขาบอกว่า ตั้งแต่ได้นายกมานี้มีคนเดี๋ยวนี้เขาขี้เลย มากต่อมากนะไม่ใช่หน่อยๆ แต่ก่อนเคยมีนายกมาที่ยุคที่สมัยก็ไม่เคยได้ยิน มีแต่แกเหลือตับเท่าไร แกเหลือปอดเท่าไร ถ้ามกกันเรื่องตับเรื่องปอด ซุบซิบๆ ไปอย่างนั้นเท่านั้น แต่นายกคนนี้ไม่เคยมี มีแต่เดินทางกระจายๆ ช่วยโลก ยิ่งคนทุกข์คนจนยิ่งชอบ เพราะนายกคนนี้สงสารคนจน หมุนไปหาคนจนๆ

เช่นอย่างรักษาโรค ๓๐ บาท ฟังซินะ เคยมีที่ไหนเอ้าว่ามาซิ ไม่เคยมี รักษาโรค ๓๐ บาทเคยมีไหม (ไม่เคยมีครับ เร็วๆ นี่หนังสือพิมพ์ลงข่าว เด็กสาวที่อุดรไปรักษา คิดทั้งหมดแล้วมัน ๑ ล้าน ๑ แสนกว่า แต่เสียแค่ ๓๐ บาท) นี่ฟังซิ ถ้าธรรมดาแล้วคนๆ นี้เสียถึง ๑ ล้าน ๑ แสนเศษ แต่อันนี้เสียเพียง ๓๐ บาท ฟังซินะ จะไม่ให้เขาชมยังงัย ใครๆ เขาก็ชมทั้งนั้น จึงว่านายกคนนี้เป็นนายกของคนทั่วประเทศจริงๆ ไม่ว่าจะคนทุกข์คนจน ยิ่งคนจนด้วยแล้วก็ยิ่งหมุนเข้าไปหา ๆ เลย ว่าอะไรเข้าถึงเลยๆ อย่างนี้ซิจึงว่าเป็นพ่อเป็นแม่ของลูกของเต้า คนไหนเจ็บปวดเป็นไข้เป็นหนาวอะไรด้วยเรื่องอะไร พ่อแม่จะเข้าถึงก่อนๆ ลูกที่ดีทั้งหลายใช้ไหมละ พ่อแม่ต้องเข้าถึงลูกผู้เจ็บผู้ป่วยก่อน

อันนี้คนทุกข์คนจนก็เท่ากับคนเจ็บป่วย ก็ต้องเข้าถึงก่อน ที่นี้ประชาชนเมืองไทยเรามีแต่คนทุกข์คนจน แล้วยิ่งไปกินตับกินปอดกันอีกด้วยแล้วมันก็หมด ไม่มีอะไรเหลือเลย มันพินไม่ได้เพราะอันนี้เอง เพราะหัวหน้านี้เป็นยักษ์เป็นผี ลึก ๆ ลับ ๆ ใต้โต๊ะเหนือโต๊ะที่แจ่งที่ลับกินไปได้หมดทุกแบบทุกฉบับ พลิกคว่ำกินหงายกินตลอดเวลา นี่เราพูดภาษาธรรม ใครว่าอะไรให้ว่ามา ก็มันเป็นอย่างนั้น

ทุกกระทรวงเป็นลูกศิษย์ ไม่มีกระทรวงไหนเราไม่มีลูกศิษย์ในนั้น แล้วคนดินนั้นแหละที่มาเล่าให้เราฟัง เรื่องเป็นยังงัย กินกันยังงัย ๆ นี้รู้หมด ตามที่เขามาเล่าให้ฟังนะ มัน

ไม่ใช่เรื่องของเราเราก็เฉยไม่สนใจ มีแต่ปลงธรรมสังเวชเท่านั้น กินกันอย่างนี้เหรอ ความสกปรกโสภณ ที่นี้ธรรมจ้าวอยู่นี้จะว่าไง กับความสกปรกกับความสะอาดมันเทียบกันอยู่นี้ มันก็สลดสังเวชละชิใช้ใหม่ นี่ละเรามาพิจารณาสลดสังเวช เป็นมาเรื่อย ๆ ไม่มากก็น้อย กินมาเป็นโรคเรื้อรัง โรคเรื้อรังตั้งแต่ผู้ใหญ่ถึงผู้เล็ก ไตโตะเหือโตะ กินที่แจ่งที่ลับ พอกินแบบไหนกินทั้งนั้น ๆ มาตลอด เป็นอย่างนี้ จึงนำทุเรศนะ

เมืองไทยเราก็เป็นเมืองนักธรรมะก็อยู่ไป ๆ อย่างนั้น รู้ก็เฉย ๆ ไม่ว่าจะอะไรกินไป ที่นี้เวลามาเห็นนายกๆ เราคนนี้ได้เป็นอย่างนั้น ถึงไหนถึงกันเลย เอาให้ถึงทีเดียว ถึงพริกถึงขิงตลอดมา มีแต่ทางผลบวก ๆ ๆ ก็จะไม่ให้ชมยังงี้ ตั้งแต่เขาซุบซิบ ๆ อย่างนั้นเรายังทำหน้าที่เปิดเผยอย่างนี้เห็นใหม่ แน่ เมื่อดูอย่างนี้เราทำไมจะเปิดเผยไม่ได้ เราก็เปิดเผยได้ชิ ดีชั่วมีอยู่กับโลก การพูดถึงดีถึงชั่วต้องพูดได้ด้วยกันทั้งนั้นละ นี่เราก็พูดตามหลักความเป็นจริง เพราะเราไม่ได้ไปหาเรื่องราว ลูกศิษย์เรามีทุกกระทรวง ใครเป็นยังงี้มาเล่าให้ฟัง เล่าละเอียดล่อ เล่าทุกแง่มุม เขากินกันแบบไหน ๆ เล่าให้ฟังหมดนะ

เราก็หุหนวกตาบอดตลอดมานะ เราไม่เคยไปเกี่ยวข้อง จนกระทั่งเรื่องราวมันมาเกี่ยวกับเราเข้ามาชิ เมื่อมันเกี่ยวก็ต้องได้พูดกันบ้าง ไม่เกี่ยวพูดหาอะไร นี่แหละเรื่องราวที่เราพูดนี้ก็เพราะเรื่องเรามันเกี่ยวข้องอยู่อย่างนี้เอง จึงได้พูด ใครดีใครชั่วมันก็รู้ รายได้รายเสียมันกระเทือนกันทั่วโลก จะให้ว่าไง เราถึงได้พูดอย่างนี้แหละ การช่วยโลกคราวนี้เราพูดถึงเรื่องว่า รู้สึกว่าเป็นผลบวก เป็นที่ยิ้มแย้มแจ่มใสของประชาชน ทางด้านวัตถุคือทางบ้านเมืองช่วยทางด้านวัตถุ ศีลธรรมก็มีไปด้วยกัน คนไม่มีศีลธรรมมันสกปรกอย่างว่า คนมีศีลธรรมไม่สกปรก

นี่ละบ้านเมืองกับศีลธรรมไปด้วยกัน ชุ่มเย็นไปอย่างนี้ คือศีลธรรมไปด้วย มีความสะอาด มีความเมตตาเจื้อยแผ่แผ่ มองอะไรทั่วถึง ธรรมเป็นอย่างนี้นะ แต่เรื่องของกิเลสจะไม่มองอะไรทั่วถึง ตรงไหนที่จะพอได้จะสอดเข้าไปนั้น ตาจะแหลมคมเข้าไปตรงนั้น ที่ไหนไม่พอได้ตาบอดหุหนวกไปเฉย เขาไปร้องเรียนหรือเขาไปเสนอเรื่องอะไร ๆ ในวงราชการนี่ก็ปีก็เดือน ผ่านขั้นนั้นผ่านตอนนั้นก็มาถึงนี้หมดแล้วหมดตัว นี่ตาไม่เห็นเข้าใจใหม่ ถ้าที่ควรจะได้ ปืบถึงเลย เป็นอย่างนี้นะมันจึงนำทุเรศ

เรื่องธรรมเป็นเรื่องสะอาด เป็นเรื่องชุ่มเย็นไปที่ไหนชุ่มเย็น อย่างท่านนายกๆ ท่านดำเนินอยู่นี้เราเอามาเทียบตลอดนะ จะว่าอะไรตั้งแต่เทวบุตรเทวดาเราก็ว่าได้ แต่เราไม่พูดมาเกี่ยวข้องกับบรรดาประชาชน เพราะเรื่องพวกเทพพวกนั้นมันวิสัยต่างกัน จะเอาเรื่องนั้นมาคละเคล้านี้ไม่ได้ เหมือนไม่รู้ไม่เห็น อย่างที่ใครว่าเทวบุตรเทวดาไม่มี ว่าหมด

ทั้งโคตรมันเราก็ไม่สนใจก็มันรู้ที่อยู่เห็นอยู่ ดังพระพุทธเจ้าทรงรู้ทรงเห็น เขาจะยกโคตรยก
เข้ามาโจมตีพระพุทธเจ้าว่าเทวบุตรเทวดาไม่มี ก็ช่างหัวเขา พระพุทธเจ้าก็ว่าไปตามเรื่อง
ของพระพุทธเจ้าใช้ไหม มันคนละเรื่อง อันนี้ก็เหมือนกัน สัมแล้วนะอย่างนี้จะพอพูดไป
หลงลืมไป

บ้านเมืองเราถ้าได้ผู้ใหญ่เข้ามาเป็นพ่อเป็นแม่จริงๆ เหมือนพ่อแม่กับลูกนี้แล้ว
บ้านเมืองจะชุ่มเย็นเป็นสุขหนาแน่นมั่นคงไปตลอด คนเราจะไว้อภัยกันทั่วประเทศเขตแดน
นะ ถ้าผู้ใหญ่พาให้เสียเสียอย่างเดียว พวกลูกน้องกึ่งก้านสาขาดอกใบเสียไปตามกันหมด
มันก็เหลวไหลไปหมดเลย เป็นอย่างนั้นละ ผู้ใหญ่จึงเป็นผู้จำเป็นเป็นผู้สำคัญมาก นี่เราก็
พูดถึงเรื่องว่าทางฝ่ายบ้านเมืองก็รู้สึกว่ประชาชนยิ้มแย้มแจ่มใสทั่วหน้ากัน และทาง
ศาสนาเราไม่ได้ยกไม่ได้ยอนะ ทางศาสนาเราก็สอนเต็มภูมิของเรา ตั้งแต่ก่อนมา ตั้ง ๕๐
กว่าปีมาแล้วที่มาสอนเอาอย่างเปิดเผยเต็มเม็ดเต็มหน่วย ก็คือ ๕ ปีที่ผ่านมาี้แหละ

อันนี้ก็ปรากฏว่าอรรถธรรมกระจายออกไปทางเมืองนอกเมืองนา ถึงนอกโลก ว้างัน
เถอะ คือนอกโลกเมืองไทยเรา ออกไปทั่วโลก ว่านอกโลกคือออกไปทั่วโลก นอกโลกคือ
โลกเมืองไทย ออกไปทั่วโลกคือออกไปหมดเลย นี่ธรรมะกระจาย เขาเขียนมาเขาบอกข่าว
มาว่าได้ผลได้ประโยชน์มากมาย ธรรมะหลวงตาที่แสดงนี้ได้ทั่วถึงไปหมด ทางฝ่ายประเทศ
นอก เมืองนั้นเป็นอันดับหนึ่ง เมืองนั้นอันดับสอง อันดับสามเป็นลำดับลำดับมา ที่คนมา
สนใจฟังอินเตอร์เน็ตนี้ หรือฟังที่พูดอยู่เวลานั้นะมากขึ้นโดยลำดับลำดับมา แล้วเขาก็พูดว่า
ธรรมะหลวงตาไม่ค่อยเหมือนธรรมะใคร เขาพูดอย่างนั้น ไม่เหมือนใคร ก็ของคนละคนจะ
ให้เหมือนกันได้อย่างไรใช้ไหม ฝ่าใครเมียมัน แนะ ลูกใครลูกเรา แนะ จะให้มันเหมือนกัน
ได้อย่างไร เขาก็ว่ามาอย่างนั้น

การทำประโยชน์ให้โลกนี้ก็รู้สึกว่ปรากฏเด่นมาก ออกทั่วโลกเลยเวลานี้ทางด้าน
ธรรมะ ถ้าธรรมะเข้าถึงใจ จิตใจคนแม้จะเป็นพินเป็นไฟมาระงับลงนะ สงบลงเหมือนมี
น้ำดับไฟ ไม่ดับจริงก็ดับวบลงใช้ไหม ถ้าดับจริงเสียจริง ๆ ก็ยิ่งดีมาก ธรรมะนี้สามารถดับ
ได้โดยสิ้นเชิง แต่ผู้ที่จะไปดับแล้วแต่เล็กน้อย กำลังของผู้ที่ปฏิบัติดับไฟกิเลสภายในใจ
ของเจ้าของด้วยอรรถด้วยธรรมที่ตนปฏิบัติมันแหละ ค่อยดีขึ้นเป็นลำดับลำดับมา
เพราะฉะนั้น ธรรมะจึงไม่เคยครีเคยล้าสมัย ที่โลกมันครีมันล้าสมัยเพราะวิ่งตามกิเลส
นั่นเอง แล้วก็พลิกตัวขึ้นมาว่าโลกนี้ทันสมัย กิเลสมันล้าสมัยจุดลากสัตว์โลกให้จมลง
มากมายก่ายกอง แต่มันพลิกว่ามันทันสมัย แล้วธรรมะที่จุดลากโลกมันถือว่ล้าสมัย เป็น
ธรรมครีธรรมล้าสมัย

เพราะฉะนั้น ก็เลสมันถึงได้เปรียบตลอดเวลา ไปที่ไหนมีแต่กิเลสห้อมล้อม ๆ ธรรมไม่ได้แทรกนะ ถ้าลงธรรมแทรกไปตรงไหนความปลอดภัย ความสงบร่มเย็นจะมีติดตามกันไปเลย ถ้าไม่มีธรรมแล้วเป็นไฟ ไม่มีใครจะได้รับความชุ่มเย็นเป็นสุข ถ้าไม่มีธรรมเสียอย่างเดียว นี่เราก็สอนมาเต็มความสามารถแล้ว สอนออกจนกระทั่งนอกโลกอีกนี่ ก็ดี เต็มเม็ดเต็มหน่วย ใครจะยึดก็ยึด ไม่ยึดก็กรรมของสัตว์เท่านั้นเอง สำหรับเราเองเราก็พูดทุกอย่างในอรรถในธรรมทุกชั้นของธรรมเลย เราไม่มีสงสัยในหัวใจของเราที่แสดงไปนั้นว่าผิดไป ไม่มี เป็นที่แน่ใจมั่นใจ แสดงออกมาไม่ว่าจะหนักเบาเล็กน้อย ดูต่ำว่ากล่าว หรือที่กิเลสตัวสกปรกมันหาว่าพูดสกปรก

กิเลสตัวหยาบโชนมันหาเรื่องใส่ธรรมว่าตัวหยาบโชน ใครจะหาเรื่องว่าเราพูดอย่างนั้นก็ตาม เราไม่เคยมีอะไร เป็นธรรมล้วน ๆ ไม่มีพิษมีภัยต่อโลก เป็นธรรมล้วน ๆ พูดจบแล้วหายเงียบเลย เราไม่เคยถือมาเป็นอารมณ์ ว่าตรงนั้นเราได้พูดหนักไป ตรงนี้พูดเบาไป วันนี้พูดดีมีมนวลอ่อนหวาน วันนี้พูดกระโชกกระชากกระแทกแตกตั้น เป็นอารมณ์ภายในใจเราไม่มี ไม่ว่าจะประเภทไหนเป็นธรรมล้วน ๆ ด้วยกัน เทศน์แล้วเป็นธรรมทั้งหมด แล้วผ่านไปด้วยกันหมด ไม่มีอะไรที่จะมาเป็นอารมณ์สำหรับหัวใจเรา เราสอนโลกด้วยไม่มีอารมณ์ โลกจะมาโกรธเราสามแดนโลกธาตุ เราก็ไม่มีอะไรกับโลก ถึงขนาดนั้น

เราจึงกล้าพูดได้ทุกอย่าง ๆ จากการปฏิบัติมา แต่ก่อนก็ไม่เคยเป็น จิตดวงนี้ไม่เคยเป็น โลกเป็นยังงี้ก็เป็นแบบโลก เหมือนโลกไม่มีผิด ที่นี้เวลามาปฏิบัติธรรมตามสวากขาตธรรมที่ตรัสไว้ชอบเพื่อชนสัตว์โลกขึ้นให้พ้นจากทุกข์ ปฏิบัติตามนี้ มันก็พ้นขึ้นมาเรื่อย ๆ จนกระทั่งหายสงสัยทุกอย่าง ในสามแดนโลกธาตุนี้เราไม่มีอะไรติดใจเราเลย หมดยุติสิ้นเชิง นี่ก็ได้บอกมาแล้วได้ ๕๔ ปีนี้ พ.ศ. ๒๔๙๓ ตั้งแต่บัดนั้นมา ทุกข์แม้เม็ดหินเม็ดทรายที่จะมาแสบในจิตนี้ไม่มี เพราะอะไรจึงไม่มี เพราะกิเลสดับไปแล้ว กิเลสตัวสร้างทุกข์ก็ขึ้นไม่ได้เลยว่า อ้อ มีกิเลสเท่านั้นสร้างทุกข์ให้สัตว์โลก ใส่หัวใจสัตว์โลก

พอกิเลสขาดสะบั้นลงเสียอย่างเดียว ไม่มีอันใดที่จะมาสร้างทุกข์ภายในใจของจิตที่บริสุทธิ์นั้นเลย นั่นเป็นยังงี้ มีกิเลสเท่านั้น กิเลสจึงเป็นภัยต่อจิตใจของโลกตลอดมา เมื่อกิเลสสิ้นซากไปแล้ว ธรรมเป็นมหาคุณต่อผู้หลุดพ้นผู้ปฏิบัติตามตลอดมาและตลอดไป เช่นเดียวกันนะ นี่ละธรรมเป็นอย่างนี้ เราสอนโลกคราวนี้เราสอนด้วยความหมดห่วงหมดใย ไม่มีภาระกังวลที่จะมาผูกมัดจิตใจเราเลยแม้แต่นิดหน่อยไม่มี สอนด้วยความเมตตา ล้วน ๆ เพราะฉะนั้นใครที่จะ.. ให้ถามดูตัวเองก็แล้วกัน

อย่ามาวินิจฉัยตั้งแต่ผู้เทศน์นะ ผู้เทศน์นี้ไม่ได้วินิจฉัยตนเอง เพราะมันจำอยู่แล้ว จะวินิจฉัยหาอะไร ให้ผู้ฟังเอาไปวินิจฉัย อย่ามาวินิจฉัยตั้งแต่ผู้เทศน์ว่าท่านเทศน์อย่างนั้น ท่านเทศน์อย่างนี้ เราฟังฟังยังงี้ให้ถามตัวเองบ้างนะ เราฟังเทศน์ท่านมาตลอดเราฟังยังงี้ เราไปคิดยังงี้บ้างให้มาวินิจฉัยตัวเอง จะแก้ได้ที่ตรงนี้ เพราะเหตุการณ์ต่างๆ มันเกิดขึ้นจากใจของตัวเองนั่นแหละ ให้เอาไปวินิจฉัยใคร่ครวญตัวเอง ไม่เช่นนั้นจะแหวกเหลวไปหมดนะ นี่เราเทศน์สอนโลกเราไม่มีอะไร เราสอนทุกแง่ทุกมุม เปิดหัวอกเลยไม่มีสงสัย เวลาช่วยเราก็กช่วยเต็มเม็ดเต็มหน่วยด้วยความเมตตาสงสาร

ที่ตำหนิว่าที่นั่นสกปรกที่นี้สกปรก อย่างที่เขาว่าเขากินกันกลิ่นกัน ๆ นั้น เอาเข้ามาเทียบหาเรานี่ เรียกว่าเราไม่มี นั่นฟังซินะ เขากินกันกลิ่นกันด้วยความสกปรกโสมนี่ เราช่วยชาติบ้านเมืองขนาดนี้ แล้วเป็นยังงี้เรากินไหม ไม่มี นั่นเห็นไหม มันก็จ้ำรับกันได้ถนัดซี เพราะธรรมเป็นของสะอาดจะไปเอาของสกปรกมาใส่หัวตัวเองยังงี้ ทั้ง ๆ ที่ตำหนิว่าเขาทำอย่างนั้นไม่ดีแล้วเรามาทำหาอะไรใช้ใหม่ละ ก็เราไม่ทำ เห็นสกปรกด้วยปิดออกด้วย เห็นความสะอาดทะนุถนอมความสะอาด ปฏิบัติดำเนินไปด้วยความสะอาดด้วย เราจึงพูดได้เต็มปากทุกสิ่งทุกอย่าง เราไม่มีอะไรกับโลก

อย่างที่เขามาโจมตีอย่างไหนก็ตามมันเป็นปากของเขา เป็นความคิดของเขาสร้างขึ้นมาจากใจของเขาเอง ในปากเขาเอง กิริยาของเขาเอง เราไม่มีอะไร เราจะไปเอาสัดเอาส่วนอะไรจากเขา เขาทำเท่าไรก็เป็นเรื่องของเขาเอง เราทำเท่าไรก็เป็นเรื่องของเรา เราจึงไม่มีปัญหากับโลก โลกจะมีปัญหาต่อเราขนาดไหนเราก็ไม่มีต่อใคร เราบริสุทธิ์ใจขนาดนั้น แสดงออกมาทางกิริยาก็มีแต่ความสะอาดต่อโลก ภายในใจของเราก็กว้างแล้ว สกปรกที่ตรงไหน ว่างนั้นเลย นี่ละธรรมของพระพุทธเจ้าเลิศโลกแล้ว

ขอให้พุทธศาสนานี้ได้กระจายออกไปทั่วโลก ให้ได้เห็นว่าศาสนาพุทธของเราเป็นศาสนาอย่างไรเสียบ้างนะคนเรา อันไหนก็ดี ๆ คว่ำก็มีแต่ฟันแต่ไฟมาเผาตัวเอง ศาสนาที่เลิศเลอต่อโลกมานานแสนนานไม่มีใครรู้ใครเห็น คือพระพุทธเจ้าสอนโลก โลกจริง ๆ รั้งของโลกคืออยู่ที่ไหน อยู่ที่ใจ กิเลสอยู่ที่ใจ เกิดที่ใจอยู่ที่ใจ ธรรมะเกิดที่ใจอยู่ที่ใจ แล้วธรรมะนี้ชะล้างกิเลสให้หมดสิ้นไปจากใจ เป็นใจที่บริสุทธิ์ พุทธศาสนาสอนลงจุดนี้ เป็นจุดที่ถูกต้องแม่นยำมาก เราไม่เคยเห็นว่าศาสนาใดสอนลงในจุดที่ว่ากิเลสตัวมหากภัยอยู่ ชะล้างด้วยธรรมที่มีอยู่ในหัวใจอันเดียวกันให้สะอาดไป เราก็ยังไม่เคยเห็นศาสนาใดสอนอย่างนี้ มีพุทธศาสนาอย่างเดียว

เวลามาปฏิบัติตามท่านมันก็เป็นอย่างจริงจัง ๆ จำออกหมดไม่มีอะไรเหลือเลย นั่นก็อ้อ กิเลสอยู่ที่ใจจริง ๆ ชำระแล้วหมดไปจริง ๆ กิเลสไม่มี แล้วธรรมเป็นยังไง ธรรมก็จำอยู่อย่างนั้นแล้วไปหาธรรมที่ไหนอีก แน่ะ มันก็เห็นชัด ๆ แล้วค้ำพระพุทธรูปเจ้าได้ที่ไหน ไม่มีที่ค้ำน จึงว่าพุทธานันต์เลิศเลอ ชื่นว้เลย คอขาดขาดไปเลยหลวงตาที่จะให้มียอมรับอะไรตามเรื่องปลอม ๆ ไม่มีเลย ขาดสะบั้นไปเลยด้วยความบริสุทธิ์ใจตามหลักกรรม พระพุทธรูปนี้เท่านั้นแหละ ขอให้ท่านทั้งหลายนำไปประพาศปฏิบัตินะ โลกเราจะได้ร่มเย็น ตัวของเราจะร่มเย็น สังคมร่มเย็น เพื่อนฝูงถ้าต่างคนต่างมีธรรม เห็นอกเห็นใจ เกรงใจเขาเกรงใจเรา พิจารณาตามอรรถตามธรรมไปด้วยกันแล้ว โลกนี้อยู่ด้วยกันด้วยความผาสุกนะ

ที่โลกมันไว้วางใจกันไม่ได้ก็เพราะกิเลสที่นั่นแหละพาให้ไว้วางใจไม่ได้ ถ้าธรรมอยู่ที่ไหนไว้วางใจกันได้หมด ยกตัวอย่างเช่น อย่างที่ว่าพระท่านอุตสาหะตั้งใจมาปฏิบัติเต็มกำลังความสามารถ มาจากทุกแห่งทุกหนมาเต็มอยู่ที่นี่ เมืองนอกก็มี ปีนีมีตั้ง ๖ องค์ เมืองนอกมาอยู่ที่นี่ตั้ง ๖ องค์ เราก็ไม่เคยรับพวกนี้มาก ก็ดันเข้ามาทำอะไร ก็มีหัวใจ เราก็รับไว้ แล้วท่านเหล่านี้มุ่งต่ออรรถต่อธรรม มาอยู่ด้วยกันนี้เป็นอันเดียวกันหมด ไม่มีใครจะขัดจะแย้งใคร เอ้า ซาติชั้นวรรณะฐานะสูงต่ำ ยศถาบรรดาศักดิ์ไม่มีในสถานที่นี้ ธรรมเลิศกว่าทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว เอ้า กราบเข้าไป ต่างคนต่างกราบธรรมเข้าไปกราบด้วยกันหมด ยอมรับกันทันที นี่เรียกว่า ธรรม ธรรมเหนือทุกอย่าง ใครจะสูงขนาดไหนมาไม่เห็นอธรรม ก็เหมือนอย่างภูเขาถูกโหนดมันจะสูงขนาดไหนก็ตามเถอะนะ มันไม่เห็นฝ่าเท้าไปได้เข้าใจไหม ฝ่าเท้าจะขึ้นเหยียบหัวมันจนได้ภูเขา เข้าใจหรือ พวกนี้จำเอา

นี่ละธรรมอยู่ที่ไหนเหมือนอวัยวะเดียวกัน สงบร่มเย็น คอยฟังเหตุฟังผล ถ้าเป็นเรื่องกิเลสไปไหนแล้วอวดกำมริ้อยไปแหละ อวดกำมริ้อย แล้วก็ทะเลาะกันแล้วกัดกันสุดท้ายก็ไปทำหน้าที่ของหมากัดกันเข้าใจไหม ไปก็ไปเรียนวิชาหมา มากี่มากัดกันเหมือนหมา เลยอะไรมีแต่เรื่องหมาเต็มบ้านเต็มเมือง เต็มวัดเต็มวาดูไม่ได้นะ เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านั้น

เมื่อวานทองคำได้ ๒ บาท ๕๐ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๒๓๖ ดอลลาร์ ให้ได้เรื่อย ๆ นะ ดอลลาร์ ทองคำ เราจะเร่งใหญ่ ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน จะเทิดชาติไทยของเราขึ้นอย่างสง่างาม ดอลลาร์ ๑๐ ล้านนี้มันเคียงข้างกันไป แต่อันดับ ๑ นั่นคือว่า ทองคำยังไงต้องให้ได้ ๑๐ ตัน ได้ประกาศได้ขึ้นเวทีแล้ว ถ้าทองคำขาด ๑๐ ตันเรียกว่า คอของชาติไทยเราขาดทั้งหมดเลย นับแต่คอหลวงตาบ่วงไป แล้วเรายังจะเสียสละอยู่หรือคอเรา มีราคาแพง

ขนาดไหนยิ่งกว่าทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน ทำไมเราจะไม่รักคอเรา ถ้ารักคอ เอ้า สละลงไป
ให้ได้ ๑๐ ตันฝั่งเลย เข้าใจหรือ เอาละพอ

ชมการถ่ายทอดสด ธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่
www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th